

med, hvad der gælder om denne Uddannelse i de øvrige Lande i Verden, staar de danske Sygeplejerskers Uddannelse meget højt. Jeg synes, det er al Anerkendelse værd, at Sygeplejerskerne som Stand gennem deres Organisation anmoder om, at der maa blive truffet visse Lovbestemmelser med Hensyn til deres fremtidige Uddannelse. Sammenlignet med visse andre Lande, der i andre Henseender spiller en langt større Rolle, end Danmark nogen Sinde kan komme til at spille, er Forholdet dette, at den danske Lægestand og den danske Sygeplejerskestand staar meget højt. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget paa det varmeste, og jeg beder det høje Landsting om at behandle det med den størst mulige Velvillie. Det vilde være mig en Glæde, om dette Lovforslag kunde blive ophøjet til Lov i indeværende Rigsdagssamling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden (sidste) Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 112 af 9. Marts 1917 om „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 185).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Sagen kan ikke behandles i dette Møde uden med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Forslaget til Beslutning sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Beslutning (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 59 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Folketinget Meddelelse om denne Vedtagelse.

Man gik derpaa til:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af Konvention om Forligsnævn mellem Danmark og Norge.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 39).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning sattes til Forhandling.

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa de følgende tre Sager kunne omtales.

Ordføreren (Jensen Christensen): Som det fremgaar af den af Udvalget afgivne Betænkning, indstiller et Flertal indenfor Udvalget de foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutninger angaaende Afslutning af Konventioner om Forligsnævn mellem Danmark og Norge, Danmark og Sverige, Danmark og Finland samt Danmark og Svejts til Vedtagelse. Dette er ganske i Overensstemmelse med, hvad jeg personlig hele Tiden har ment maatte blive Resultatet af Udvalgets Forhandlinger. Naar jeg stillede Forslag om Udvalgsbehandling ved Sagens Overgang til anden Behandling, var det for at søge oplyst, hvad Grunden har været til, at man har fraveget Ordlyden i Artikel 6 i det Udkast til Konventioner om saadanne Forligsnævne, der er vedtaget paa Folkeforbundets Delegeretmøde i Genève den 4.—30. September 1922, og hvorfor man har ændret Ordlyden i det foreliggende Forslags Artikel 13 saaledes, at der derved er foretaget en Realitetsændring med Hensyn til Nævnets Beslutningsdygtighed. De Oplysninger, Udvalget har modtaget under Sagens Behandling, gaar ud paa, at der baade er Ting, der taler for, og Ting, der taler imod den nuværende Affattelse af Bestemmelsen om Nævnets Beslutningsdygtighed, men at man dog maa mene, naar denne Sags Rækkevidde ses i Forholdet til samtlige de Stater, Danmark kunde tænke sig at komme til at slutte saadanne Konventioner med, at Bestemmelsens nuværende Indhold har sine store Fordele. Denne Betragtning af Sagen har Ud-